

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.479/2016/8. szám

A tanács tagjai: Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke, előadó bíró
. Kiss Gábor bíró
Salamonné dr. Piltz Judit bíró

A felperes

A felperes képviselője: Dr. Fördös Péter ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője: Istvánfalvyné dr. Szijártó Lilla ügyvéd

A per tárgya: Birtokháborítás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Székesfehérvári Törvényszék
2.Pf.270/2015/9.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Székesfehérvári Járásbíróság
1.P.20.903/2012/92.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Pf.270/2015/9. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében részben hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróság ítéletétét részben és akként megváltoztatja, hogy az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 40.000 (negyvenezer) forintra felemeli;

egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A v-i 752 m² területtel lakóház, udvar, garázs megjelöléssel nyilvántartott ingatlan a felperes, az

ezzel szomszédos v-i 532 m² területtel nyilvántartott lakóház, udvar művelési ágú ingatlan az alperes tulajdona. A két ingatlan és a perben nem álló K. I-né - az alperes testvére - tulajdonaként nyilvántartott 1302/1. helyrajzi számú ingatlan az 1970-es években megosztással jött létre. A megosztást megelőzően az ingatlanok az alperes szülei voltak a tulajdonosai. Az alperes édesapja az újonnan kialakított ingatlanok határán az utcafronttól a felperes ingatlanán található garázsig terjedő szakaszon egy terméskőfalat emelt. Az alperes házastársa ezt 1983-ban kiegészítette egy szögvaspálcából összehegesztett vaskerítéssel. A két ingatlan közötti kerítés (terméskőfal és vaskerítés) helye a szomszédos ingatlanok tulajdonosai között nem volt vitás.

- [2] A felperes 1996-ban szerezte meg a fent megjelölt ingatlan tulajdonjogát. Ezt követően, 1997 nyarán a telkén álló garázst felújította. Annak az udvari homlokzatán változó magasságú és méretű csempeburkolat található.
- [3] Az alperes - ugyancsak a felperes tulajdonszerzését követően: 1997. év végén-1998. év elején - az ingatlana előkertjében egy kerti építményt létesített és egy téglafal kerítést épített az említett vaskerítés nyomvonalát figyelembe véve, arra mintegy ráépítve.
- [4] Az említett kerti építmény felépítésével létrejött egy 3,66 m x 1,33 m méretű körbezárt terület, amelyet a felperes garázsa, az alperes lakóépülete és a kerti építmény határol. Ez utóbbi tetőfedése csatlakozik mind a felperes, mind az alperes épületéhez. Alatta körben dréncsövezés készült, amit az alperes bekötött az utcai vízelvezetőbe. Az alperes által a kerti építmény, a lakóháza és a felperes garázsa közötti területen kialakított vízgyűjtőtálca nem megfelelően szigetelt. A víz a betonon keresztül talajba és a felperes garázsához jut. Ebben a vízgyűjtőtálca szigetelésének hiánya mellett szerepet játszik az is, hogy a felperes által létesített csepegőjárda töredezett, továbbá az, hogy a garázs és a csepegőjárda között rés van. Mindezekkel összefüggésben a felperes garázsában a csempeburkolat salétromosodott, ami 20.117 forint költséggel javítható.
- [5] A felperes - aki nem él életvitelszerűen a perrel érintett ingatlanban - külföldi tartózkodási helyéről hazatérve 2002 őszén észlelte, hogy a garázsa falán lévő csempeburkolat vizesedik, salétromosodik.
- [6] A felperes először 2004-ben jelezte az alperesnek, hogy a garázsa vizesedését a kerti építmény és a kerítésként funkcionáló téglafal felépültére vezeti vissza. Erre először 2005-ben hivatkozott olyan összefüggésben, hogy az alperes az ingatlan-nyilvántartási határvonalon túl építkezett.
- [7] Utóbb kiderült: az alperes által épített téglafalkerítés nem az ingatlan-nyilvántartáson ábrázolt határvonalon áll, az alperes a felperes ingatlanából - a kerítés által elfoglalt területet is figyelembe véve - 8 m²-t használ. Ennek a területnek a forgalmi értéke 88.000 forint, a használati díja 2008. december 1-jétől 2015. január 31-ig havi 632-től 772 forintig terjedő összeg, összesítve 56.881 forint.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes többször módosított keresetében elsődlegesen az alperes által a jogi határvonalon túl birtokban tartott ingatlanrész visszaadását és a kerti építmény lebontását kérte. Ehhez kapcsolódó másodlagos kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság - birtokháborítás megszüntetése jogcímén - kötelezze az alperest a kerti épület és a garázsa közötti betonburkolat elbontására, a korábbi talajszint helyreállítására és új vízelvezetés kiépítésére.
- [9] Ezen túlmenően kártérítés jogcímén - az ingatlanában bekövetkezett rongálódás és értékcsökkenés miatt - 100.000 forint megfizetését kérte.
- [10] Arra az esetre, ha a bíróság azt állapítja meg, hogy az alperes építkezése jóhiszemű volt, a beépítéssel okozott értékcsökkenés fejében 100.000 forint és a beépített rész használatáért havi 100.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [11] További kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alperest annak tűrésére, hogy évente egy alkalommal az alperes ingatlanáról a garázsát karbantartsa.
- [12] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

- [13] Ellenkérelmének indokolása szerint a per során szerzett tudomást arról, hogy a felperes ingatlanából 8 m²-t birtokol. Arra hivatkozott, hogy az ingatlanán annak megszerzése óta változatlan módon és mértékben használja, a határait nem módosította, a használati viszonyok 1977 óta változatlanok. Állította, hogy a kerti építmény és a kerítés létesítése nem volt engedélyköteles; a felperes az építkezés ellen nem tiltakozott.

A kártérítés iránti kereset elutasítására irányuló ellenkérelmét azzal indokolta, hogy az ingatlanán megoldott a természetes csapadékvíz elvezetése, e miatt a felperes garázsa nem vizesedhet, annak az oka, hogy a felperes a garázs átalakítását szakszerűtlenül végezte.

- [14] Az alperes a túlépítésről való tudomásszerzése után azt az egyezségi ajánlatot tette a felperesnek, hogy az általa birtokban tartott ingatlanrészt megvásárolja.

- [15] Ebben a körben viszontkeresetet is előterjesztett.

- [16] Egyfelől kérte annak megállapítását, hogy elbirtoklással tulajdonjogot szerzett, másfelől kérte, hogy a bíróság adja a tulajdonába - túlépítés jogcímén, 85.000 forint ellenérték fejében - az általa elfoglalt 8 m² területet.

- [17] A bíróság az elsőként megjelölt viszontkeresetről külön határozott és azt a 1.P.20.903/2012/22. szám alatt meghozott részítéletével elutasította. A részítéletre tekintettel a perköltség megfizetéséről nem határozott. A másodfokú bíróság a 2013. november 5-én meghozott 2.Pf.21.0692013/4. szám alatti részítéletével az elsőfokú részítéletet helybenhagyta és csupán a másodfokú eljárási költség megfizetéséről rendelkezett.

Az első- és másodfokú ítélet

- [18] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest értékcsökkenés miatti kártalanítás jogcímén 88.000 forint és a 2008. december 1-jétől 2015. május 31-ig terjedő időre 58.881 forint hátralékos „többlethasználati díj” megfizetésére azzal, hogy a 2015. január 1-jétől minden hónap 10. napjáig járó „többlethasználati díjat” 759 forintban határozta meg. A felperes ezt meghaladó keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította. Az alperest a felperes javára 20.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

- [19] Indokolása szerint a peres felek ingatlanának használata eltér az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt ún. jogi határtól, az alperes 8 m²-t használ a felperes ingatlanából. Az e területre eső kerti építmény és oldalkerítés lebontására irányuló keresetet azonban alaptalannak találta. A peres felek jogviszonyára a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 188.§ (1) bekezdése helyett a 109.§-nak a túlépítésre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazta. A bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy az alperes jóhiszemű túlépítő, ezért reá a Ptk. 109.§ (1) bekezdés a) pontjában írt jogkövetkezményeket kell alkalmazni. A felperes keresetének ezért részben helyt adva az alperest a beépítéssel okozott értékcsökkenésért kártalanítás és a beépített rész használatáért többlethasználati díj (helyesen: használati díj) megfizetésére kötelezte, amelyek összecszerúságát a perben beszerzett szakértői vélemény alapján állapította meg.

- [20] A felperes által a garázsa vizesedésével és salétromosodással összefüggésben előterjesztett kereseti kérelmek elutasítását azzal indokolta, hogy a három épület által körbezárt területen az összegyűlt csapadékvíznek a garázs falába való feljutása nincs okozati összefüggésben az alperes építkezésével, azt a felperes a garázs szigetelésének szakszerű kivitelezésével elháríthatta volna.

- [21] Az elsőfokú bíróság az alperes viszontkeresetét elutasította, mert a túlépítésnek az általa kért - a Ptk. 109.§ (1) bekezdés b) pontjára alapított - jogkövetkezményei a túlépítő kérelmére nem alkalmazhatóak.

- [22] A felperesnek fizetendő perköltség összegét az általa lerótt eljárási illeték pernyertességével arányos részét (7300 forint) és a jogi képviselője javára az ÁFA-t is magában foglalóan megállapított munkadíját (12.700 forint) figyelembe véve határozta meg.

- [23] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezett részét

részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 8050 forintot, valamint arra: azt követően, hogy a felperes írásban tájékoztatta arról, hogy a felperesi garázs melletti csepegőjárdát elbontotta és helyette legalább 60 cm széles és az alperesi lakóház ingatlan felé lejtő csepegőjárdát megépítette 90 napon belül építsen ki a felperesi garázs melletti és az alperesi lakóház melletti csepegőjárda között teljes hosszában polimerbeton folyókát horganyzott acélráccsal, és azt kösse be a jelenleg meglévő lefolyócsőbe.

Úgy rendelkezett, hogy ha a felperes bejelentésére október 1. és március 31. között kerül sor, a fentieket a következő június 30-ig kell teljesíteni.

[24] Az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 30.000 forintra felemelte.

[25] Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján csupán utalt az elsőfokú ítéletnek a túlépítés körében kifejtett helyes indokaira.

[27] Egyebekben az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás kiegészítése után arra a következtetésre jutott, hogy az alperesnek a kerti építmény mögötti körbezárt területen történt tereprendezése és építkezése a felperes garázsának károsodásában közrehatott. A hiba kijavításának módját illetően elfogadta az elsőfokú eljárásban szerzett szakértői véleményt, és ennek alapján határozta meg a hiba elhárításának - a fent idézettek szerint - módját és menetét. Az elsőfokú bíróság által szerzett szakértői véleménynek a másodfokú eljárás során történt kiegészítése alapján a csempejavításnak a szakértő által megállapított 20.117 forintos költségét alapul véve kötelezte az alperest 8050 forint megfizetésére.

[28] A felperesnek a garázsával kapcsolatos karbantartási munkák türéseire irányuló keresetét elutasító rendelkezés helybenhagyását a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 5:225.§ (2) bekezdésében foglaltakkal indokolta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[29] A jogerős ítélet ellen, annak hatályon kívül helyezése és tartalma szerint az elsőfokú ítéletnek a fellebbezésben fenntartott kereseti kérelmeket elutasító rendelkezése megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

[30] A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megsértésével hozta meg a per adataiból okszerűen nem következő ítéletét, a rendelkezésére álló bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte, így az okszerűtlen és iratellenes.

[31] Változatlanul fenntartotta, hogy az alperes építkezése - mind az oldalkerítést, mind a kerti építményt illetően - építési engedélyhez volt kötve, amelyek hiányában az alperes építkezése jogellenesnek minősül. Ehhez kapcsolódó jogi érvelése szerint az alperes rosszhiszemű túlépítő volt. Vitatta a jogerős ítéletnek az építkezés idejére (1997-1998.) vonatkozó megállapítását. Érvelése szerint az alperesnek tudnia kellett, hogy hol húzódik a jogi határvonal és ezáltal azt, hogy idegen földre épít, de ennek hiányában is elkerülhető lett volna részéről a túlépítés megfelelő gondosság mellett. Az első- és a másodfokú bíróság álláspontjával szemben változatlanul azt adta elő, hogy a bontásra irányuló kérelme nem ellenkezik az okszerű gazdálkodás követelményével, a telek hátsó szakaszán húzódó vaskerítésnek a jogi határvonalra való áthelyezésének nincs akadálya.

[32] A jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletet részben megváltoztató rendelkezéseit azért támadta, mert megítélése szerint a károsodás az eredeti vízelvezetésnek az alperes által történt megváltoztatása az oka. Ebből következő álláspontja szerint az alperesnek kell elvégeznie teljes egészében a hiba elhárításához szükséges munkálatokat és ugyanígy viselnie kell a csempeburkolat javításának teljes költségét.

[33] Sérelmezte a javára megállapított első- és másodfokú perköltség összegének eltúlzottan alacsony voltát, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet indokolásában rögzített 1.368.604 forintot is meghaladó költséget előlegezett az elsőfokú eljárásban. E mellett arra hivatkozott, hogy mindkét

fokú bíróság figyelmen kívül hagyta a perköltség számításánál az 1.P.20.903/2012/22. számú részítélettel befejezett eljárási szakaszban a pernyertességére eső perköltséget. A felülvizsgálati kérelmében nem határozta meg azt az összeget, amire kérte felemelni a perköltség összegét.

- [34] A garázs károsodásának elhárításához szükséges munkálatok körének meghatározását, és a csempeburkolat javítási költségének összegszerűségét nem vitatta.
- [35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A felperes felülvizsgálati kérelme kis részben alapos.
 - [37] A felperes felülvizsgálati kérelmében a per főtárgyát érintően egyrészt a rosszhiszemű túlépítés és a garázsában bekövetkezett károsodás körében az alperes teljes kártérítési felelősségének megállapítását kérte. Ehhez kapcsolódóan kérte a rosszhiszemű túlépítés jogkövetkezményének alkalmazását, valamint az alperes kötelezését arra, hogy a vízelvezető-rendszer hibájának kijavításához szükséges munkálatokat teljes körűen elvégezze és a csempeburkolat javításának költségét teljes egészében megtérítse.
 - [38] Tényként állapítható meg, hogy az oldalkerítés a felperes tulajdonszerzése előtt meglévő terméskőfal és vaskerítés által kijelölt határvonalon húzódik. Mindezekhez mérten - figyelembe véve azt is, hogy a perrel érintett ingatlanok korábban egy birtoktestet alkottak és egy család tulajdonában voltak, akik között a használat kérdésében nem volt vita - semmilyen alapja nincs annak a következtetésnek, hogy az alperes már a telekhatár e perben történt kitűzése előtt tudott arról, hogy a tényleges használat eltér az ingatlan-nyilvántartás szerinti állapottól. Önmagában az építési engedély hiányából sem lehet arra következtetni, hogy ha az alperes - egyébként szükségtelenül - engedélyezési eljárást kezdeményez, akkor felismerhette volna, hogy a jogi határvonalhoz képest 8 m²-t használ a felperes ingatlanából.
 - [39] Az elsőfokú bíróság hiánytalanul lefolytatta a bizonyítást az alperes építkezéseinek körülményeire és idejére. Az egymásnak ellentmondó bizonyítékok egybevetése és mérlegelése alapján állapította meg az ítéleti tényállást, amit a másodfokú bíróság is helyesnek fogadott el. Következésképpen a jogerős ítélet alapjául szolgáló, eljárási szabálysértés nélkül megállapított tényállás a Kúriát is köti (BH 1996.505.). A Kúria kiemeli, hogy a felperes nem tudta megnyugtató módon bizonyítani, hogy az alperes építkezése a jogerős ítéletben írt időponthoz képest öt évvel később történt, és különösképpen azt nem, hogy az ellen tiltakozott. Mindazonáltal az a körülmény, hogy a felperes az építkezés befejezése után, 2005-ben kifogásolta az alperes túlépítését, a Ptk. 110.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazását nem alapozza meg. Eltekintve attól, hogy az adott esetben a 110.§ (2) bekezdésében írt feltétel is hiányzik, a kifejtettek szerint sem az nem állapítható meg, hogy a nem vitásan túlépítő alperes rosszhiszemű volt, sem az, hogy a felperes mint szomszéd a túlépítés ellen olyan időben tiltakozott, amikor a túlépítő alperesnek az eredeti állapot helyreállítása még nem okozott volna aránytalan károsodást.
- A jóhiszemű túlépítésnek a Ptk. 109.§ (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság által levont jogkövetkezménye pedig már a másodfokú eljárásnak sem volt tárgya, ezért ebben a kérdésben a Kúriának nem kellett állást foglalnia.
- [40] Az nem vitatható, hogy a kerti építmény megépítésével alakult ki az a zárt terület, amelynek a vízelvezetéséről az alperes köteles gondoskodni. Tény az is, hogy ennek érdekében az alperes az elsőfokú ítéletben írt munkálatokat elvégezte. Az alperes által végzett tereprendezés és betonozás - szemben a felperes érvelésével - azonban önmagában nem oka a felperes garázsában bekövetkezett kárnak. Ez a kár konkrétan a garázs oldalfalán lévő csempeburkolat salétromosodása, ami a másodfokú eljárás során kiegészített - a Kúria megítélése szerint is aggálytalan - szakértői vélemény értelmében több okra vezethető vissza. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Ptk. 339.§ (1) bekezdése szerint vizsgálva ok-okozati összefüggést, megalapozottan jutott arra a

következtetésre, hogy az adott kár bekövetkeztében közrehatott a felperes is azzal, hogy a csepegőjárdája töredezettségét, valamint a garázs és a csepegőjárdá közötti rést nem számolta fel. A csapadékvíz ugyanis ezeken a réseken keresztül jut be a garázs falához és vezet a csempeburkolat salétromosodásához. Ebből következően az alperesnek - a Ptk. 340.§ (1) bekezdése értelmében - nem kell megfizetnie a kárnak azt a részét, amely a felperes kötelezettségének a megszegéséből származik. A másodfokú bíróság által a felperesre kedvezőtlenebbül megállapított 60-40%-os kármegosztási arány a másodfokú eljárásban kiegészített szakértői véleményen alapszik.

[41] A kármegosztási arány meghatározása a bíróság részéről olyan mérlegelési tevékenység, amely körben a felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellege miatt - a bizonyítékok újbóli értékelésének, felülmérlegelésének csak kivételesen van helye. Az adott esetben ilyen, a bírói gyakorlatban kialakított kivételes ok (BH 2002.29.,1999.44.,1996.506.) nem állt fenn. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárásban revíziós - és nem reformatórius - felülbírálati jogkörben jár el. A felülvizsgálati eljárásban ezért nem mérlegelheti felül a másodfokú bíróság okszerű, a logika szabályainak megfelelő és kellően megindokolt döntését.

[42] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet mindkét vonatkozásban (túlépítés, károkozás) a bizonyítékok okszerű, a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő mérlegelésén alapul.

[43] A felperes javára megállapított perköltség felemelésére irányuló felülvizsgálati kérelem kapcsán a Kúria rámutat, hogy a másodfokú bíróság - szemben az elsőfokú bíróságnak a Pp. 78.§ (1) bekezdésére alapított indokolásával - helyesen hivatkozott arra, hogy az adott esetben az alperes perköltségviselési kötelezettsége a Pp. 81.§ (1) bekezdésén alapszik. Eszerint a felperesnek járó perköltséget a pernyertesség és pervesztesség arányában kellett meghatározni, figyelemmel az általa előlegezett, perköltségként számba vehető kiadásokra (így pl. szakértői díjak) is. Ehhez képest viszont a felperes a felülvizsgálati kérelmében figyelmen kívül hagyta, hogy a keresete csak kis részben - a havi használati díjat illetően például tizedénél is kisebb arányban - vezetett eredményre, ami a másik oldalról azt jelent, hogy az alperes a keresettel szemben túlnyomórészt sikerrel védekezett. A pernyertesség-pervesztesség arányán nem változtat számottevően az, a másodfokú bíróság által sem értékelt körülmény, hogy az elsőfokú bíróság elutasította az alperesnek a túlépített rész ellenérték fejében való tulajdonába adására irányuló viszontkeresetét, lévén hogy ebben a körben a per tárgyának értéke mindösszesen 85.000 forint volt. Nem lehetett figyelmen kívül hagyni viszont azt a körülményt, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem terjesztett elő határozott kérelmet arra vonatkozóan, hogy a jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését mennyiben kéri megváltoztatni, azaz milyen összegre kéri a másodfokú bíróság által a javára megállapított perköltséget felemelni.

Mindezen túlmenően a Kúria egyetért a másodfokú bíróságnak azzal az érvelésével, hogy a felperes az általa érvényesíteni kívánt utazási költség megtérítésére a Pp. 75.§ (1) bekezdése alapján nem tarthatott igényt.

[44] Azt viszont alappal kifogásolta a felperes, hogy a részítélettel elbírált körben őt a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint megillető perköltség számbavétele - amit a felülvizsgálati tárgyaláson az alperes sem vitatott - elmaradt annak ellenére, hogy a PK 154. számú állásfoglalás értelmében az adott esetben erről az eljárást befejező ítéletben kellett volna határozni. Tekintve, hogy a per tárgyának értéke ebben a körben az alperes által elbirtokolni kért ingatlanrész utóbb 88.000 forintban megállapított értéke volt, a felperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú eljárásban megilleti a jogi képviselője díjából adódóan további 10.000 forint perköltség.

[45] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezte és a perköltségre vonatkozó rendelkezését a fentiek szerint részben megváltoztatta, míg a per fő tárgyát illetően - a felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértés hiányában - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [46] Az alperes a felperes felülvizsgálati kérelmével szemben nagyobbbrészt sikerrel védekezett. A Kúria erre tekintettel a felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes javára a jogi képvisletével felmerült felülvizsgálati eljárás költsék megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján határozta meg.
- [47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. május 24.

. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Kiss Gábor s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró